

LEHCE SURREALISTICKÁ PÍSEŇ

1. Šel Zdenoušek do obchodu
že si koupí suchou vodu
2. Šla Dašinka do lesíčka
utrhla ze stromu psička
3. Šel Vašiček na Prašivou
potkal tam velrybu živou
4. Šla Mišanka po silnici
spokla přitom popelnici
5. Danielka nezbednice
počürala dvě opice
6. Utíkal Paulík na hřiště
zakopl o konopiště
7. Šla Marcelka do tanečních
zlomila si ruce v kyčlích
8. Evicka je náš mazlíček
spokla levým uchem míček
9. Šla maminka smažit kuře
kuře však lita po huře
10. Spadl tatínek ze střechy
protože ho kopyl blechy Cha'cha cha'cha

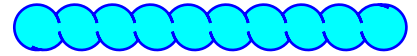
1. místo
Sysalovi



Naše rodina

16

2. místo
Folwarczni



Holky a kluci, dámy a páni
Chceme se Vám představit i když už jsme s Vámi dobří známí.
Bydlíme v rodinném domečku,
V Bystřici na nevelkém kopečku.
Je náš šest, křeček a dvě želvy,
A občas jsme z toho všichni na nervy.
Naše jména chcete znát?????
Zkuste chvíli poslouchat.

Náš nejstarší syn Tomek je
A na klavír nám ten klučina hraje.
8 třídu zvládá hravě,
Ale pubertu má právě
Tak to s ním tak trochu mává
Bo chce sjednat si svá práva.

Danik- druhý v řadě je
Na flétničku nám hraje
Sladké jídla má moc rád
Může jíst i desetkrát.

Naše růže- květinka, to je naše Pavlínka.
Dostali jsme ji darem od Pána
I když nevidí, usmívá se od samého rána,
Jezdí na kole, plavat ji nevádí,
Pejscí a koně ji mají moc rádi.

Nejmladší Dawid- Bohem milovaný,
Nám byl nečekaně a bez varování darovaný.
Je to dítko neposedné
Zaměstná nás v noci ve dne.
Mílou povahu dostal do vínku
Zcela má v hrsti taťku i maminku
Tak tomu bývá u benjamínků

Naši hlavu rodiny všichni rádi máme ,
A když se to podaří- tak i posloucháme.
Rychlou jízdu má náš Peťa moc rád
S každým autem je opravdový kamarád.
Koničkem je mu jeho zaměstnání,
Jako řidič autobusu se po cestách prohání.

Aby rodina byla vcelku
Nelze vynechat Renču-manželku.
Koničky už dávno nemá žádné
A je moc ráda, když z domu občas vypadne.
Pak se zas ráda ke svým vrací
A vychutnává si svou každodenní práci.

Amen, amen, amen
Bůh je našim Pánem.
Ježíš je náš Ochránce a Král,
Tak proč by se někdo z nás budoucnosti bál?

Kdybych měl peťka hras,
tak naváhalo - škoda, že
jsi pitul's poseljo
↳ moc krásná :-)



Rodina

Jak květinka potřebuje vláhu,
tak dítě potřebuje něhu.

Slyší někdo tisíce dětí bez mámy,
vidíme, že zůstaly samy?

Rozkvetla louka, chladivý háj,
naše rodinka - kéž by připomínala ráj!

Milující rodiče,
dávají lásku i hranice.

Dítě je čistý list, kde román život píše,
jaký bude děj bez lásky, bez Ježíše?

Rodičovství nejde vyzkoušet na „nečisto“,
i chyby mají v rodině místo.

Jak vodopád špinu smyje,
tak Bůh nedostatky skryje.

Nic lepšího v rodině není,
nad to, když Bůh dětská srdce mění,

Ať domovem radostný smích zní,
ať je to realita a dítě o tom jen nesní.

*„I kdyby mě opustil můj otec, moje matka,
Hospodin se mě vždy ujme.“*

Žalm 27, 10

*„Což pak může zapomenout žena na své pacholátko,
neslitovat se nad synem svého života?*

*I kdyby některé zapomněly já na tebe nezapomenu.
Hle, vyryl jsem si tě do dlaní ...“*

Izajáš 49,15-16a

Schmidtovi, Schmidtovi, všichni fandí tátovi.

Máma peče, smaží, vaří, proto se dětem a tátovi v práci daří .

Honzík - je náš borec, velký sportovec. Florbal,basket, pingpong umí a s vodou si též rozumí .

Míška - to je naše malířka, k malování jí stačí tužtička. Nápadů má na dvě řůry, stříhá, lepí, hodně tvoří, až jí oči přitom hoří.

Sandra - mažoretky cvičí, umí šňůru, točit s tyčí.

Tomík - ten je jako z gumy, na co sáhne, to hned umí a ostatní ? Ti jen ču..... (teda hledí)

Niki - je naše malá myška, každý skáče jak on píská.

Není toho moc, ani málo, avšak za námahu to snad stálo.

Jsem rodilka Walicke,

Boha máme v srdíčku,

Mamička Emilie a tatiček Pavel a děti jsou

Nikola a mladší Michael a nejmladší dvojčátka rozkošné
to robatka. Leo a Marco je rporučnické pečí máme je.
4. děti zatím máme, Bohem vždycky starované.

Ať už bio nebo jiné, za všechny Boha chválíme.

Bůh nás tady všechny stvořil a své dary do nás vložil,
proto ho chválme a žálmy mu přjme, jeho velké požehnání
je u nás všech tady zřejmé.

Bože buď nám milostiv v ochraně nás měj,
k životu pak věčnému s náma všema spěj.

Báseň

rodiny ČINČALÍKŮ a VOLFÍKŮ

Dej si k okui dalekohled
A koukni se nazpátek
To ti říkám, tenhle pohled
Bude jedna z velkých památek.

Tam, co kdysi stál Habr pán
Co je hodně polí
Co stojí tam domů pár
Je vesnička Vělopolí.

V oranžové chaloupce
Tři ženské tu na jednoho
Byly jako velmoce
3 ku 1 – to je mnoho.

1. května 2007
skóre vyrovnané
tři ženské ku třem chlapům
pravidla jsou dané!

Tak se čtyři Činčalíci
Rozrostli o Volfiky
Všichni to jsou humorníci
Co maj rádi rohlíky.

Jenže tohle není konec
Všem těm aua nápadům
Jednoho dne přibyla klec
Tím činčila k Činčalům

Sedmičlenné partě doma
Tohle nestačilo
A tak křeček, degu osmák
Oživilo dílo.

Nakonec však ještě k tomu
Přibyly i dvojčata
Fousek kocour, Ťapka kočka
Černobíle okatá.

A protože mamka ráda
Po procházkách chodívá
Neměl kdo ji krýti záda
Pejsek proto přicválal.

Dneska s Dínou stěnětem
Chodívá si na procházky
Seznamuje se světem
Všechny členy naší chásky.

My jsme Matlochovi rodina

Táta, máma, Marki, - Marek - tak to bylo do loněka
než k nám přišli z velkých dalek Davidek a Petuška.

Pokoje jsme přestavěli, přidali jsme postele,
abychom se všichni pěkně vyspat mohli vesele.

Ti dva velcí Marki - Marek musejí se naučit,
že ti malí Petka, David mají řeči stále víc!

Mami, tati "PROČ" a "JEJDA" - tohle často říkají
a já s tátou někdy klesám, že už nevím co mám říct.

Děti jsou to ale bystre', to je musím podívat, to je nic!
ve škole jim to jde skvěle - sem tam trojka - to je nic!

Marki, Marek ti jsou velcí - mají svoje záliby
a tak často nejsou doma ~~vydov~~ za svými kamoši.

Všichni doma pomáhají - to je radost pohledět
mnoho dětí - to je super - využít to umím hned!

Večer, když pak uleháme - tak děkuju Ježíši,
že nás vede, že nás chrání, že zas můžem spolu být.

Jsme moc rádi, že jsme spolu, i když někdy těžko je!
víme však, že máme Pána, který nás moc miluje!

On nás vede i v těch chvílích, kdy si občas popláčem,
ale potom přijdou chvíle, kdy se zase zasmějeme.

Pán Ježíš je naše skála v dobách dobrých i v těch zlých,
bez něj bychom neobstáli i v těch bojích nejmenších.

Tak to jsme my Matlochovi - není už co více říct,

Ježíši - Jsi ~~světlým~~ našim - kež i my jsme světlým Tvým!

NA BŘEHU ONDŘEJNICE STOJÍ ZELENÝ DOMEK,
BYDLÍ TAM HOFEROVI, 5-TI ČLENNÝ SPOLEK.

VE VESNIČCE STARÁ VES,
BYDLÍ TÁTA, MÁMA, DCERA, SYN A PES.

JMENUJE SE ANGELA,
RODEM JE TO ŠELTIE,
PODOBOU BONSAJ OD KOLIE,
POVAHU MÁ ANDĚLA.

ZIMA UŽ SE BLÍŽÍ,
BYDLÍME TU TEPRV ROK,
PRÁCE JE TU NAD HLAVU,
CHLAPI DOMA KLADOU DLAŽBU,
TO ABY ŠEL DOBŘE KROK.

CHODNÍK JE PŘEC DŮLEŽITÝ,
UKAZUJE CESTU K DOMU.

HOFEROVI, STARÁ VES NAD ONDŘEJNICÍ

BYLO NEBYLO.....

(všichni x švichni Penkalovi)

1. Bylo, nebylo,
všechno to začalo,
byli jsme dva - máma a táta,
začala přibývat různá mrňata.
2. Honza, Sylva, Danek, Terka
to je naše správná čtverka.
Bylo, nebylo,
Všechno se líbilo a bylo nás šest.
3. Mamka, tat'ka a správná čtverka-
vozila je modrá herka.
Fiat -to byl Ulyssák,
Nebyl to však Mulysák!
4. Danek není parní válec,
ale je to dobrý plavec.
5. Terka - to je cvičitelka,
cvičí nejen psa a flétnu,
ale taky aerobik,
umí pěkně každý cvik.
6. Jenda - Benda jel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel, vel, velkou.
Dal se raděj na tenis stolní,
Opravy teď na lodích zvolní.
7. Abeceda atletiky je pro Sylvu brnkačka,
snídani a svačinku si do břicha namačká-
vznikne z toho žvýkačka!
8. Bylo, nebylo,
něco přibylo.....
9. Z oranžových cihliček,
postavil se domeček.
V tom domečku stoleček,
Za stolečkem židlička,
Sedí na ní holčička.
10. Je to přece Mařenka,
oči má , jak panenka.
Mařenka má panenku,
Obleče jí halenku.
11. Zdaleka to nebyl konec,
ještě nezazvonil zvonec!
12. Máme doma dvojčata,
mají rádi rajčata.
Cpou do sebe kompoty
A žebrají dobroty.
Kdo to je? Kdo to je?
To se přece nerýmuje!!!!
13. Bylo, nebylo,
zase nás přibylo, něco se změnilo....
14. Pes Sam, kocourek Kocur, želva Dorota,
ať žasne celá porota!
15. Je to jako v Safari,
jezdíme si v Huindai.
Je to zase stará herka,
Dohoní ji i veverka.
16. A kdo tomu šéfuje?
Táta, který pracuje.
Seká trávu, opravuje auta,
Staví domky, rád dělá skauta.
Vede tábor veliký,
Snědl nám všem knedlíky.
17. Maminka se stará znamenitě,
nakrmí vždy každé dítě.
Do hladových zobáčků,
Nasype pár koláčků.
18. A kdo i šefovi šéfuje???
Pán Bůh, který mezi námi je.
Bylo, nebylo,
Všechno se úplně skončilo!
19. Je nás 12 učedníků,
nikoliv však mučedníků!
Bůh nás všechny miluje,
On nám NAFURT kraluje!!

Jedna, dva, tři, čtyři, pět,
točík je nás doma.
Máma, táta, Kubík, Ondra
a maříčka Ema.

Žijeme tu spolu hezky
a chodíme na procházky.
My jsme šťastná rodina,
i když brečí Emina.

Maminka se o nás stará,
s tatínkem je zase svanda.
Jsme pěstounská rodina,
chválíme Hospodina.



KAM TO DNESKA JEDEM, KAM?

HURÁ JEDEME NA KAM!

PROČ TAM VLASTNĚ JEDEM, PROČ?

URČITĚ NĚ PRO SLEPIČÍ KVOČ!

CO TAM BUDEM DĚLAT, CO?

BUDEM TAM MALOVAT NA NĚCO!

Z pohádky do pohádky
(Doleželovi)

Vymyslet nějakou básničku..
Prý vstupenkou se stane.
No, je to trošku složitě,
říkám si v duchu.

Ba ne!

Snad vyplodím cos o naší rodině,
kde živo je v každou chvíli.
A přitom mi, no jámine!
Polívka z hrnce pílí.
Utřeno, začnu znovu asi.
Co jenom napsat mám?
Už z toho přemýšlení
ježí se mi vlasy
a ke sporáku znovu utíkám.

Tak dobře, začnu trošku jinak,
třeba známou pohádkou:

Sedm trpaslíků Sněhurka doma má..
Jenže jí trošku povyrostli,
přesto binec, kam se podívá.

Sněhurka stároucí se stále snaží
naučit je pořádek trochu mít.
A prince pramálo už blaží
od hory nádobí že nemá pořád klid.

Kluci trpasličí jsou však chlapi neotřelí..
Pardon, dvě z nich dívky jsou.
Že ponožky jim kvasí pod postelí?
To přejdou lehce a s bravurou.

Takový normální život vlastně vedou
se spoustou radostí i různých bolů.
Někdy trpaslíci do vlasů si vjedou,
jindy zase nečekaně drží spolu.

Jé, já zapoměla.
A za co vlastně žije Sněhurka?
Vidlemi si princ peníze přehrabuje..
Skvostný džob je přece trpaslíky mít.
Ach, promiňte, ulítla mi fantazie.
Zas taková pohádka nemůže to být.

Tak pokud jste kdy byli žádostiví,
dozvědět se, co život na ně vál,
když Sněhurku si odvedl princ
milostivý..
Tak jen to,
že z Boží síly žijí stále dál..

TÉMA: DOMOV- RODINA...

CESTIČKA K DOMOVU ZNÁMĚ SE VINE,
HEZČÍ JE, KRÁSNĚJŠÍ NEŽ VŠECKY JINÉ.

A KDYBYCH VE SVĚTĚ BŮH VÍ KAM ZAŠEL,
TU CESTU K DOMOVU VŽDYCKY BYCH NAŠEL.

CO JE TÍM DOMOVEM, MILÝM A VŘELÝM,
KDE LÁSKA PŘEBÝVÁ NEJEN JAK HOST;
KDO JE TOU CESTOU A ZÁROVEŇ ZDROJEM -
POKLIDNÝM PŘÍSTAVEM UPROSTŘED VOD.

RODINA NENÍ SAMOZŘEJMOST,
VZTAHY A SOUDRŽNOST TÉŽ...

BÝT MATKOU JE RADOST, VÝZVA A TEST -
BÝT OTCEM - ZODPOVĚDNOST, HRDOST I ČEST.

VZÁJEMNOST JE TŘEBA OPATROVAT,
KVĚTINY JE TŘEBA ZALÉVAT.

O TY NEJBLIŽŠÍ - S LÁSKOU PEČOVAT,
ABY NEBYLO ČEHO LITOVAT.

ČAS KVAPEM UBÍHÁ ZBĚSILOU RYCHLOSTÍ -
DŘÍV, NEŽ SE NADEJEŠ - JIŽ VÍC SE NEVRÁTÍ.

KĚŽ NAŠE RODINA VZKVĚTÁ JAKO ZAHRADA
NECHŤ JE ZÁZEMÍM, BEZPEČÍM A VŠÍM, ČÍM BÝT MÁ.

Rodina

Rodina. Šest dlaní, to sevření je pevné.

Propletené prsty co společnou silou kráčí spolu.

Šest dlaní, to pouto stále drží.

Je oporou pro ty, co únavou padají dolů.

Rodina. Šest očí a každý jinak vidí svět.

Však učíme se stále vidět v druhém Krista.

Někdy je to těžké, přetěžké, to znáte jistě sami,

však bez toho bychom dali tomu zlému hodně místa.

Rodina. Tři ústa a každý mluví svoje,

někdy zní chvála, jindy z úst je slyšet vzdor.

Tři ústa co bez slova odpust' mi, by nemohly být spolu,

to slovo poráží ten hříchu zhoubný mor.

Rodina. Tři lidé odhodlání životem jít spolu.

Připraveni na to sevřit pevně další dlaň.

Tři lidé co před vámi dnes stojí,

byť v náruči Boha, prosí: „ Pane i naši rodinu dál chraň“.

Rodinka.

My jsme jedna rodinka nejmenší je Mirinka.
Největší je tatínek z kluků pak jen Samínek.
Pak tu jsou jen samé holky napečou nám chutné
vdolky .

Danielka krásně zpívá.
Monika je čtivá.
Jaruška ráda uklízí.
Maminka pomoc nabízí.

Do lesa rádi chodíme.
Někdy tam i báseň složíme.
V lese jo v lese tam nám je hej.
Zpíváme si písničky.
Trháme si kytičky.
Hej, hej,hej.

Nejradši spolu vždy býváme.
Písničky přitom zpíváme.
Maminka napeče dobrotu.
Tak buduje naši jednotu.

Moc dobře se tu máme.
Domů vždy rádi spěcháme.
Maminka na prahu už stojí
A naše srdéčka se hojí.